

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Ι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1877 ΙΟΥΝΙΟΣ

ΑΡΙΘ. 114.

Συνδρ. έτησια 'Αθηνών Δρ. 1.—
 » » 'Επαρχιών » 1.20
 » » 'Εξωτερικόν » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Εν οδῳ 'Ερμού ἀριθ. 264.

Επι οὐδένα, εκτός τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἀνταποκριτῶν γέλλεται ἡ ἐφημερίς τῶν «Παιδῶν» ἄνευ προπληρωμῆς.

ΔΟΞΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

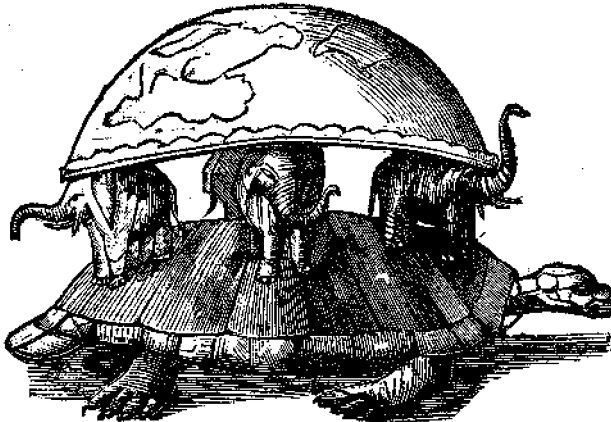
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΗΜΩΝ.

(Συνέχεια. Ἴδε προηγ. ἀριθ.)

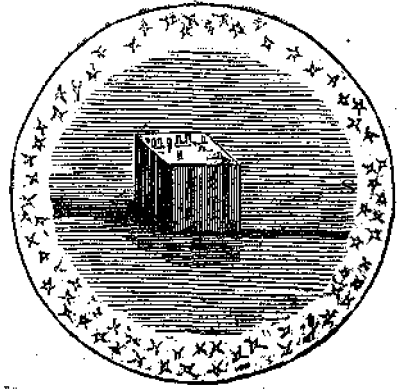
Οἱ Ἴνδοι ἐδόξαζον, ὅτι ἡ Γῆ ἦτο ἡμισφαί-

Ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ γῆ ἐπέπλεεν ἐπεκράτει πρὸ πολλοῦ, ἐνηγάλισθη δ' αὐτὴν ὁ Θαλῆς εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, καὶ ὁ Σενέκας ὀλίγους αἰῶνας μετ' αὐτόν.

Ὁ φιλόσοφος Ἀναξίμανδρος, ὅστις ἔζησε

Ἡ γῆ συρομένη ἐπὶ χελώνης.

Ἡ γῆ ἐξάεδρος κατὰ Πλάτωνα.

ρικὴ καὶ ὅτι ἐπεστηρίζετο ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τεσσάρων ἐλεφάντων ἱαμένων ἐπὶ τῆς βάχεως ὑπερμεγέθους τινὸς χελώνης!

Γενικῶς ἐπιστεύετο, ὅτι ἡ χελώνη δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ τινος, ἀλλ' ὅτι ἐπέπλεεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ παγκοσμίου ὠκεανοῦ.

Οἱ πεπαιδευμένοι ὅμως τῶν Ἴνδῶν λέγουσιν, ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ἦσαν συμβολικὰ, καὶ ὅτι οἱ μὲν τέσσαρες ἐλέφαντες ἐσήμαιναν τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἡ δὲ χελώνη αἰωνιότητα.

κατὰ τὰ 600 π. Χ. παρίστα τὴν Γῆν ὡς κύβου, τοῦ ὁποῦ μόνον ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἦτο κατοκημένη. Ὑπελόγησε δὲ καὶ τὰς διαστάσεις τῆς, καὶ εὔρεν, ὅτι ἦτο κατὰ τὸ τρίτον τῆς διαμέτρου τῆς ὑψηλὴ ἐκέρυττε δὲ, ὅτι ἐπλεεν ἐλευθέρως εἰς τὸ κέντρον τοῦ οὐρανοῦ θόλου, διότι, ἔλεγεν, δὲν ὑπάρχει κἀνὸς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ μὴ κινήται πρὸς τὸ ἓν μέρος μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ ἄλλο.

Ὁ Δεύκιππος, ὁ Δημόκριτος, ὁ Ἡράκλειτος καὶ ὁ Ἀναξαγόρας, ὅλοι συνειρῶν μετ' αὐ-

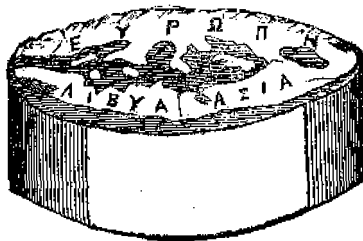
του. Ὁ δὲ Ἀναξίμανης προσέθηκεν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀναγκαιότητος καὶ σπουδαιότητος τοῦ αἵρος ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτι ἡ Γῆ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ συμπετυκνωμένου αἵρος!

Ὁ Πλάτων ἐκτός τοῦ ὅτι ἦτο μέγας φιλόσοφος, ἦτο προσέτι καὶ μαθηματικὸς καὶ καλὸς ἐπιστήμων. Θέλων δὲ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἐδημιουργήθη ὁ κόσμος, ἔλεγε, ὅτι ἡ ὕλη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὔτε μορφήν, οὔτε ἰδιότητα ἔχει, ἀλλ' ὅτι ὁ Θεὸς περιέβαλεν αὐτὴν μὲν εὐδὸς τι τριγωνικῆς συστάσεως, ὅτι δηλ. συνέστησεν αὐτὴν ἐκ τριγώνων λαβὼν δ' ἔπειτα ἀριθμὸν τινα τῶν ἀρχικῶν τούτων τριγώνων ἐσχημάτισε τὰ τέσσαρα ἀρχικά στοιχεία.

Τὸ πῦρ, τὸ λεπτότατον, σύγκειται ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ τοιούτων τριγώνων καὶ ἔχει τὸ σχῆμα πυραμίδος. Τὰ

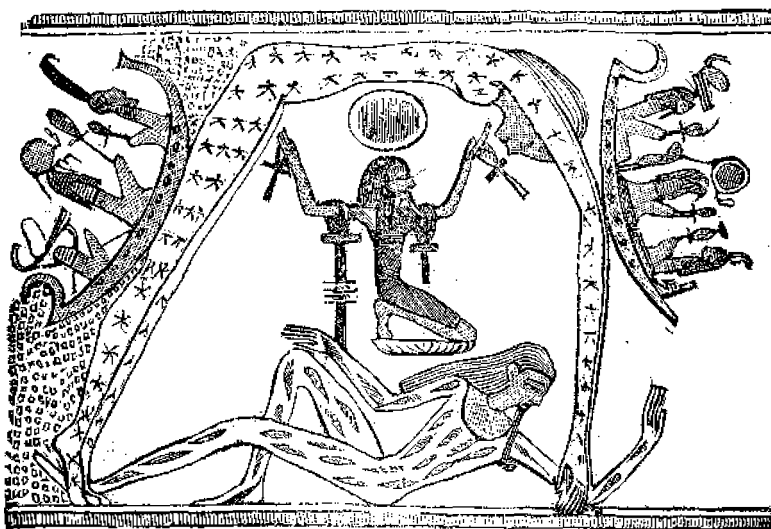
αὐτοῦς, καὶ εἶναι μέχρι τὴν σήμερον μεταξύ ἀγρίων καὶ βαρβάρων ἐθνῶν. Οὕτω κατὰ τὴν γνώμην τῶν Γρηλλανδῶν, ἡ Γῆ μας ἐστηρίζετο ἐπὶ στηλῶν, αἱ ὁποῖαι τόσον φθείρονται ὑπὸ τοῦ χρόνου, ὥστε συχνὰ βήγνυνται καὶ ἀν μὴ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν ἐποδῶν τῶν μάγων ἡ Γῆ πρὸ πολλοῦ θὰ κατέρρεεν!

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, ὅπως φαίνεται ἐπὶ τινος παπύρου εὐρισκομένου εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων, παρίστανον τὸ Σύμπαν ὡς ἑξῆς:

Ἡ γῆ κυλινδρική κατὰ Ἀναξίμανδρον.

Ἡ Γῆ παρομοιάζεται μὲ γυναῖκα πλαγιασμένην καὶ κεκαλυμμένην μὲ φύλλα. Οἱ οὐρανοὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ γυναικὸς, ἣτις σχηματίζει τὸν θόλον διὰ τοῦ σώματος αὐτῆς περιέργως πῶς ἐκτεταμένου καὶ ὑπὸ ἀστέρων ἐμπεταρμένου. Δύο δὲ πλοῖα ἢ λέμβοι φέρουσαι ἢ μὲν μία τὸν ἥλιον ἀνα-

Οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους.

μόρια τοῦ ὕδατος εἶναι σώματα τερεὰ εἰκοσάεδρα, ἐνῶ τὸ φοιχέον τοῦ χύματος εἶναι κυβικόν, εἴτε περιορίζεται ὑπὸ ὀρθογωνίων τριγώνων.

Τὸ ἑξάεδρον ἐφαίνεται εἰς τὸν Πλάτωνα τὸ ἐντελέστατον πάντων τῶν τερεῶν καὶ διὰ τοῦτο τὸ καταλληλότατον σχῆμα διὰ τὴν Γῆν, ἣτις ἔπρεπε νὰ ἴσται εἰς τὸ κέντρον τοῦ Σύμπαντος!

Οὐ μόνον τὸ σχῆμα τῆς Γῆς μας ἦτο ἀγνωστον εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς καὶ πού ἐστηρίζετο, ἦτο, ὡς εἶδομεν, ἀπορον εἰς

τέλλοντα, ἢ δ' ἑτέρα αὐτὸν δόντα, παρίστανται κινούμεναι περὶ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς θεᾶς. Εἰς τὸ κέντρον τῆς εἰκόνος ταύτης εἶναι ὁ θεὸς Μάων—ὅστις προΐσταται τῆς ἰσορροπίας τοῦ Σύμπαντος. (Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἡ ὑπαρξίς δυνάμειος, ἣτις βαθυθὸν ἔσθ' αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ εἰς πολλοὺς τόπους ὑπεράνω

του ύδατος, ανεκαλύφθη υπό του Άγγλου Σιρ Ανέλλου, όστις δι' άπερρώγην πειρατηρήσεων, γενομένων εις τον Βοθηκόν Κόλπον, απέδειξεν, ότι κατά τον παρελθόντα αιώνα αι άκται ύψώθησαν πόδας τινάς υπέρνω της επιφανείας της θαλάσσης, έτι δε και από του 1820 μέχρι σήμερον ή άνύψωσις νύξήθη κατά τινας δακτύλους.

Έκτός των άνυψωτικών αίτιών, των προσερχομένων εις του ύπογειου πυρός, υπάρχουν και άλλαι αίτιαι καταφανέστεραι των πρώτων. Τοιαύτη τις λ. χ. είναι ή άμμος ή υπό σφοδρού άνέμου φερομένη και πολλάκις καλύπτουσα μεγάλας εκτάσεις και σχηματίζουσα λόφους ικανής εκτάσεως και ύψους. Διά τοιούτων λόφων περιγράφονται κατά της θαλάσσης πολλά μέρη της Όλλανδίας.

Μεγάλοι προσέτι εκτάσεις των παραλίων της Γαλλίας και μεγάλη τις περιοχή εις τα ανατολικά παράλια της Σκωτίας, αίτινες άλλοτε άπετέλουν όριαίς και εύφορους γαιας, ήδη καλύπτονται υπό σωρών άμμου.

Εις πολλά μέρη της Γής ή ξερά άνυψούται εκ της θαλάσσης διά της ενεργείας μικροσκοπικών τινων ζωύφιων, καλουμένων κοραλλίων. Τά ζωύφια ταύτα άπαντώνται άπειροπληθή εις τον Ειρηνικόν ώκεανόν, όπου όλόκληροι σειραι νήσων σχηματίζονται αποκλειστικώς εξ αυτών.

Εις τα παράλια της Νέας Όλλανδίας υπάρχει χωρίς τις ξεράς 4000 μιλίων τό μήκος.

Οί μικροί ούτοι αρχιτέκτονες δέν αρχίζουν τις έργασίας των εις μεγάλα βάθη υπό τό ύδωρ· τό μέγιστον βάθος ούδέποτε υπερβαίνει τους 100 πόδας.

Πολλαι των νήσων τούτων έχουν σχήμα κυκλοτερές, ή φοειδές εκ τούτου πολλοί νομίζουνσιν, ότι τά κοράλια κτίζουν τις κατοικίας των επί του χείλους των κρατήρων ύποβρυχιών ήφαιστειών πρό πολλού έσβεσμένων.

Τό έξωτερικόν τείχος των νήσων τούτων αναφανεται κατά πρώτον υπέρνω του ύδατος· σχηματίζον ούτω περίβολον, έντός του όποιου περικλείεται είδος τι *Μαγούρ* είτε λίμνης γαλινηναίας.

Τά ζωύφια ταύτα δέν κτίζουν τά τείχη ταύτα εκ πετρών και πηλού, άλλ' εξ ύλης τινός τιτανώδους και ίξώδους, κολλητικής, ήτις εκκρίνεται εκ του σώματος αυτών. Έπειδή ζωί συγκεκολλημένα πρός άλλα και πολλαπλασιάζονται επ' άπειρον, ό σχηματισμός των τοιούτων νήσων είναι ταχύς,

Άφού ύψώθωσι τά τείχη ή θάλασσα φέρει διά των ρευμάτων της, γην διαλελυμένην, και έναποθέτει αυτήν έντός της ούτω σχηματισθείσης λίμνης και επί των τειχών αυτής, σχηματίζουσα ούτω λωρίδα ξεράς, επί της όποιας φύονται φυτά και άκόμη δένδρα, φοινίκη, κλπ. εκ σπόρων, τους όποιους διάφορα πτηνά μεταφέρουσιν εκεί.

Αί ούτω πως σχηματιζόμεναι κοράλλιοι λίμναι, έχουνσι συνήθως άνοιγμα τι, διά του όποιου δύνανται πλοια να εισέρχωνται εις αυτά, ως εις ασφαλέστατον όρμον.

Ούτως ή θεία πρόνοια προτοιμάζει τόπους κατοικίας διά τόν άχάριστον άνθρωπον και διά τοιούτων ποταπών και μηδαμινών εις τά όρματα ήμών ζωύφιων.

Αί νήσοι αυται είναι τόσον στεραι, ώστε άντέχουν εις τάς όρμας των ισχυροτάτων κυμάτων. Ένίοτε όμως ή τρικυμία είναι τόσον ισχυρά, ώστε τά κύματα υπερπηδώνσι τά ούτω πως σχηματισθέντα τείχη, παρασύρουσι την επ' αυτών συναχθείσαν ύλην, καταστρέφουσι τά δένδρα και φυτά, και αυτόν τον άνθρωπον, άν τύχη να ήναι επ' αυτής.

Τοιαύται καταστροφαι αναφέρονται υπό των Ιεραποστόλων, εις μίαν των όποιων άπίστεσαν πών ό,τι είχαν και έσώθησαν καταφυγόντες εις τι πλοϊον, τό όποιον έτυχε να ήναι προσωρμισμένον εκεί. Τούτου ένεκα πάντες οι κάτοικοι των τοιούτων νήσων είναι προμηθευμένοι με λέμβους, είτε μονόξυλα, επί των όποιων επιβιβάζονται αυτοι και τά τέκνα των, εις παρομοίας περιστάσεις. (Άκολουθεί)

Η ΚΥΡΙΑ ΔΕ ΣΤΑΕΛ

“Ολοι οι αναγνώσταί μας ίσως έχετε άκούσει περί της κυρίας δε Σταέλ της περιφήμου εκείνης γυναίκος, της όποιας την εικόνα βλέπετε, ένταύθα, άλλ' ίσως δέν γνωρίζετε, ότι ένθ' αυτή ήτο κοράσιον, όχι μεγαλείτερον παρά έσας ήρχισε να σκέπτηται και να γράφη περί άντικειμένων, εις τά όποια συνήθως ένδιαφέρονται μόνον οι μεγάλοι άνδρες. Ο πατήρ της καλούμενος Νέκερ ήτο περίφημος οικονομολόγος και ύπουργός του άτυχοϋ Λουδοβίκου τέτου ή μήτηρ της ήτο γυνή εύσεθής και πολύ πεπαιδευμένη· οι γονείς της αυτοι ήσαν εκ των ένaretιωτέρων ανθρώπων του χρόνου εκείνου της άπιστίας· διό άνέθρεψαν την Ανναν εις την άληθινήν πίστιν του Χριστού.

Ἡ κυρία αὕτη ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1766, ὅτε ἡ Γαλλία εὐρίσκετο εἰς σπαραγμοὺς καὶ τὰ θεμέλια τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκλονίζοντο· διὰ τοῦτο ἡ ἐκπαίδευσίς της ἀποκλειστικῶς ἐνηργήθη ὑπὸ τῆς μητρὸς της διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀδαστηροῦ· ἀπὸ τοῦ

αὐτῆ τόσο ἐυγλωττος καὶ πρωτότυπος, ὥστε οἱ ἀκούοντες αὐτὴν ἐλησμόνουν τὴν ἡλικίαν της καὶ ὠμίλουσαν ὡς πρὸς ὁμοίαν μετ' αὐτοῦς.

Τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας της ἔγραψε φιλοσοφικὸν ἄρθρον περὶ νόμου, καὶ μετὰ τοῦτο ἔγραψε περὶ διαφόρων ὑψηλῶν ἀντικειμένων.

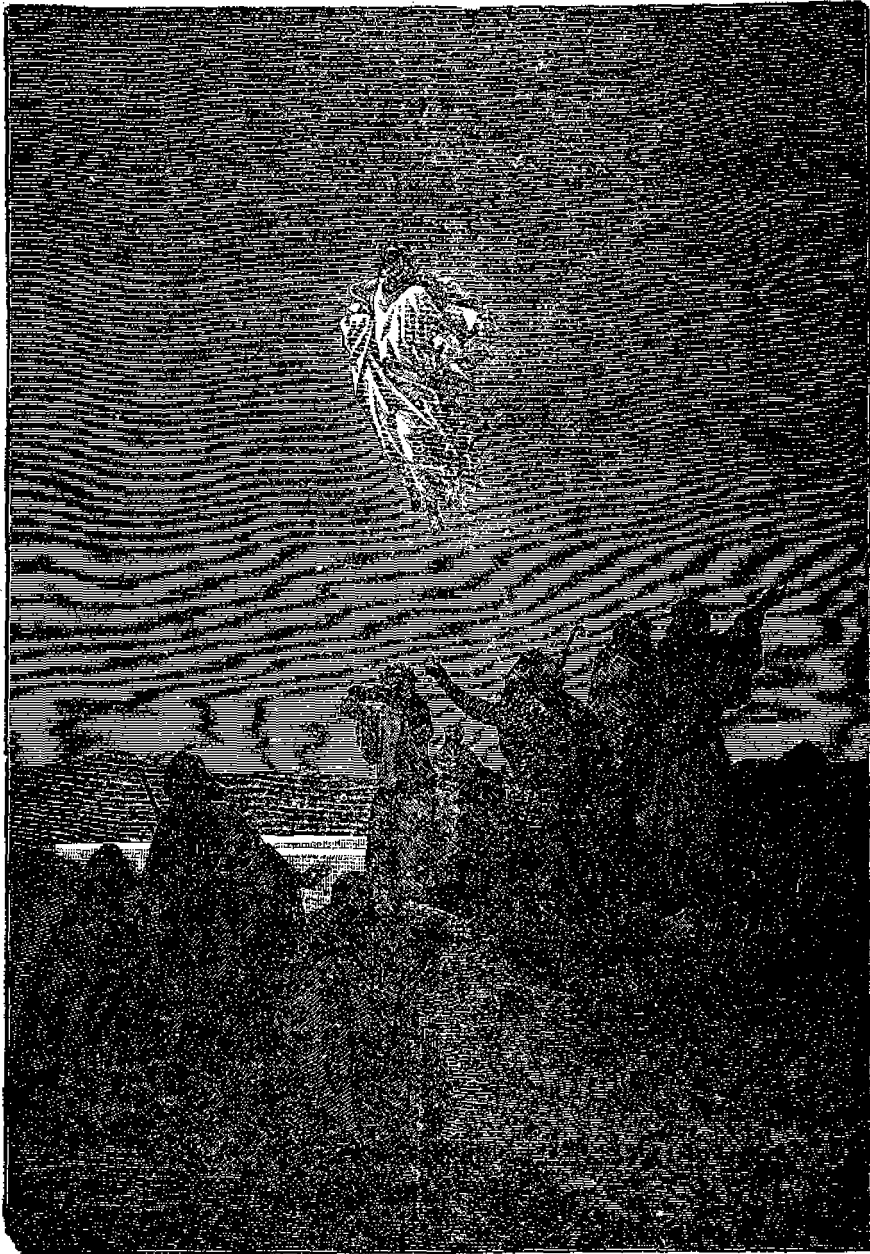
Ἡ ΚΥΡΙΑ ΔΕ ΣΤΑΕΛ

9ου ἔτους τῆς ἡλικίας της καθημένη ἐν τῇ αἰθούσῃ, πλησίον τῆς μητρὸς της, ἤκουε τὴν συνομιλίαν τῶν ἐκεῖ συνερχομένων σοφῶν καὶ διπλωματῶν· ἡ σύνεσις καὶ ἡ εὐνοία, μετὰ τὴν ὀκείαν ἠκροάζετο, εἴλκυσε πολὺ τὴν προσοχὴν αὐτῶν οὕτως, ὥστε πλαγίως προεκαλεῖτο νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνομιλίαν· αἱ παρατηρήσεις της συνήθως ἦσαν τόσο ἐμβριθεῖς καὶ

Τὸ 20ον ἔτος ἐνυμφεῖσθαι τὸν κ. Δὲ Σταέλ πρεσβευτὴν τῆς Σουηδίας ἐν Παρισίοις· κατὰ τὴν ἐπανάστασιν μένουσα ἐν Παρισίοις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὡς σύζυγος πρέσβευς, νὰ σώσῃ τινὰς ἐκ τῶν ἀγαθῶν μὲν, ἀλλ' ἀδίκως πασχόντων συμπολιτῶν της· ἀλλὰ τέλος καὶ αὐτὴ ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἀπέπλευσεν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἔπειτα

εις την Γενεύαν, όπου ο πατήρ της είχε καταφύγει, δρόθεν μετά τινα χρόνον επέστρεψεν εις Παρισίους. Ἄλλ' ὁ πρῶτος Ναπολέον μαθὼν, ὅτι αἱ ἰδέαι της δὲν ὑπεστήριζον τὰ σχέδιά του,

τελευταίαι της λέξεις ἦσαν, «ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· θέλει κραῦνει τὸν ἀγῶνα τοῦ θανάτου· «εὐσπλαγγχε Σῶτερ συγχώρησόν με».

Η ΑΝΑΣΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

την ἠπέλιπεν, εἰάν ἤθελε τολμήσει νὰ κατοικήῃ εις Παρισίους. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν δυστυχιῶν της συνέγραψε τὰ καλλίτερα συγγράμματά της, τὴν Κόρινθαν, Δελφίαν κλπ. διετήρησε πάντοτε τὴν πίστην αὐτῆς ἀγνήν εις τὸν Χριστιανισμόν καὶ ἀπέθανε 44 Ἰουλίου 1817' αἱ

Η ΑΝΑΣΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄφου ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του ἐφανερῶθη πολλάκις εις τοὺς μαθητάς του, τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἐξήγαγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εὐλόγησεν ἀνελήφθη

εις τὸν οὐρανὸν, ἐνῶ αὐτοὶ ἐβλεπον, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ δὲ ἤτένιζον πρὸς τὸν οὐρανὸν, αἰφνης παρὸς ἀσθησαν δύο λευκοφόροι ἄνδρες (ἄγγελοι) καὶ εἶπον, « ἄνδρες Γαλιλαῖοι οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὃς τις ἀνελήθη ἀπὸ σας, πάλιν θὰ ἔλθῃ, καθ' ὅν τρόπον εἶδετε αὐτὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸν οὐρανόν ». Μετὰ τοῦτο ἐπέστρεψαν οἱ Μαθηταὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρὰν μεγάλην. Ἐκ τούτων μανθάνουσι οἱ μικροί μας ἀναγνώσται, ὅτι οἱ Μαθηταὶ, πωλονότι ἔχασαν σωματικῶς τὸν Χριστὸν, ἔχαιρον ὅμως διότι, ἀφοῦ τὸν εἶδον ἀναστάντα καὶ τώρα ἀναληφθέντα, εἶχαν καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τους ἀλλήλοιστον πληροφορίαν καὶ διὰ τὸν κόσμον ἀξιόπιστον μαρτυρίαν, ὅτι ὁ Χριστὸς (ἡ 2) ὅτι ὁ Χριστὸς δι' ἡμᾶς δὲν εἶναι διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἤρπασε τὴν διδασκαλίαν του, αὐτὸς δὲ ἀπέθανεν, ἀλλ' ὅτι ζῆ καὶ ἐνεργεῖ μετὰ τὸ Πνεῦμα του εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀμαρτωλῶν αὐτῆ δὲ ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ λόγου του καὶ 3) ὅτι ἄλλην μίαν φοράν θὰ ἔλθῃ μετὰ δόξαν μεγάλην διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Λοιπὸν, μικροὶ μου ἀναγνώσται, ἀγαπήτε τὸν ζῶντα Σωτῆρά σας, ὅστις τόσον τρυφερὰ εἶπέ ποτε περὶ τῶν παιδιῶν « ἀφήσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔρχονται πρὸς ἐμέ διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ».

Ἡ ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

(ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Χ. Κ.)

ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

Ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, ἐκεῖνος μόνος δύναται νὰ ἐνοήσῃ κατὰ τι τὸν βαθμὸν τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἰσχύος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον φθάσει οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς θέας τῶν ὑπερμεγέθων καὶ στερεῶν μνημείων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας διασώζονται, καὶ κἀμνοῦσι τὸν βλέποντα νὰ θαυμάζῃ διὰ τὴν σθερεὰν καὶ τελείαν μηχανικὴν διασκευὴν, ἥτις ἦτο ἀναγκαία πρὸς ἀνάγεσιν αὐτῶν.

Πρῶτον ἐξ αὐτῶν τῶν μνημείων ἴστανται αἱ Πυραμίδες, ἡ μνημεῖα τῶν βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. Ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἑβδομήκοντα Πυραμίδες, αἱ πλείσται τῶν ὁποίων κεῖνται πλησίον τῆς Μέμφιδος ἐκ τούτων, δύο κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἀξιοσημείωτοι. Ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν δύο τούτων, ὑποτίθεται ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Χέοπος, ὅστις ἐβασίλευσεν

ὑπὲρ τὰς 2000 ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ, ἡ ἑτέρα εἶναι ἔργον τοῦ Σέφρενος

Ἡ βᾶσις μίας ἐκάστης ἔχει ἑκτασιν 53,240 τετραγωνικῶν ὑαρθῶν Ἀγγλικῶν, τὸ δὲ ὕψος εἶναι 500 ποδῶν.

Ὁ Ἡρόδοτος μᾶς λέγει, ὅτι ἐκτίσθησαν εἰς διάστημα εἰκοσιν ἐτῶν, καὶ ὅτι 100,000 ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἠλλαζον κάθε τρεῖς μῆνας, εἰργάζοντο εἰς αὐτὰς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χρόνου τούτου.

Ὅταν συλλογίζομεθα περὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, θαυμάζομεν τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιδειξιότητα, ἅτινα ἐχρειάζοντο διὰ νὰ τελεσθῇ τοιοῦτόν τι ἔργον.

Διότι πρῶτον μὲν, οἱ πελώριοι λίθοι ἔπρεπε νὰ κοπῶσιν ἀπὸ τοῦ λατομείου καὶ νὰ κομῶσθαι διὰ τοῦ Νείλου εἰς τὸν σταθμὸν των. Ἐπειτα, ἐπειδὴ αἱ Πυραμίδες κεῖνται μακρὰν τοῦ ποταμοῦ, ἦτο ἀνάγκη νὰ μεταφερθῶσι καὶ ἐκεῖθεν νὰ ὑψωθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των. Τοῦτο ἐγένετο διὰ μέσου κεκλιμένου ἐπιπέδου, τὸ ὁποῖον ὑψοῦτο καθ' ὅσον προεχώρει ἡ ἐργασία, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ μεγάλοι λίθοι ἀνεβιβάζοντο. Τὸ κεκλιμένον τοῦτο ἐπιπέδον διετηρεῖτο ἀκόμη, ὅτε ὁ Ἡρόδοτος ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, καὶ οὗτος ὁμιλεῖ μετὰ θαύμασμοῦ περὶ τῶν τεραστίων αὐτοῦ ἀναλογιῶν, θεωρῶν αὐτὸ ὡς οὐδαμῶς ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστον καὶ αὐτῶν τῶν Πυραμίδων.

Στενὴ καὶ ἐλικοειδῆς διάβασις ὠδήγει διὰ τῶν ὑπερμεγέθων τούτων ὁγκῶν εἰς τὸ ἔνδον τῆς Πυραμίδος, ὅπου ἐντὸς μικροῦ ὀματιοῦ ἐτίθετο τὸ νεκρὸν πτώμα τοῦ βασιλέως. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐνταφίαν τοῦ ὁποίου, αἱ εἰσοδοὶ ἐκλείοντο μετὰ τὴν ἐπιτηδεύτητα, ὥστε οὐδὲν ἴχνος τῆς ὑπάρξεώς των νὰ φαίνεται ἠλπιζον δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι τὸ πτώμα ἤθελε μείνει ἡσυχον ἕως ὅτου τὸ πνεῦμα ἐπέστρεφεν εἰς αὐτό. Ματαίᾳ ἐλπὶς! Διότι οὔτε ἡ ψυχὴ τινος ἐπανῆλθεν οὔτε ἐκ τῶν μνημείων αὐτῶν μείνει ἐν τοῦλάχιστον ὄσων ἡ ἀέραςιον, διότι ἡ πλεονεξία τῶν Ἀράβων καὶ ἡ περιέργεια τῶν περιηγητῶν κατέστρεψαν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας εἶχε διατηρηθῆ ἄθικτον.

Ἡ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ εἰπομέν τινα περὶ τῆς χρήσεως καὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ πυρός, περιγράψαντες τρεῖς ἐκ τῶν τρόπων, δι'

ὧν οἱ κάτοικοι ἀγρίων τινῶν χωρῶν παράγουσι τὸ πῦρ δύο δὲ ἐκ τῶν τρόπων τούτων παρ-
στήσαμεν διὰ εἰκονογραφιῶν τὸν τρίτον τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖ περιεγράψαμεν, παλαιστῆ ἢ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ εἰκὼν ὑπ' ἀριθ. 3.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 4 εἰκὼν δε-
κνύει ἕτερον τρόπον, τὸν ὁποῖον
συνηθέστερον τοῦ πρώτου καὶ
δευτέρου μεταχειρίζονται οἱ
κάτοικοι τῆς Ταχίτης, τῶν
Σανδουικῶν νήσων καὶ τῆς Νέας
Ζηλανδίας.

Αἱ εἰκόνες 5 καὶ 7 παριστώ-
σιν ἐργαλεῖα, δι' ὧν οὐ μόνον

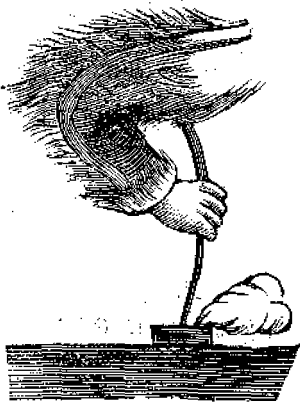
πῦρ ἀποκτάται, ἀλλὰ καὶ τρόποι κατασκευά-
ζονται εἰς ξύλα, λίθους καὶ μέταλλα.

Ἡ εἰκὼν 6 τέλος παριστᾷ
ἐργαλεῖα δι' ὧν κατασκευά-
ζουσι τὸ πῦρ οἱ Ἑσκιμῶ, εἰτε κά-
τοικοι τῶν παραγόμενων χωρῶν.

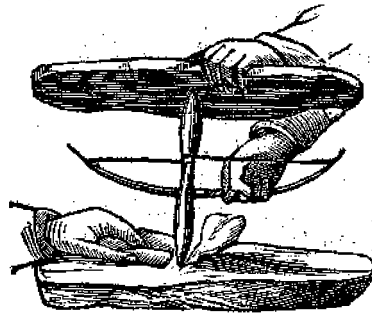
Τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἔχου-
σι πολλοὺς καὶ διαφόρους τρό-
πους δι' ὧν παράγουσι πῦρ. Πρέ-
πει δὲ νὰ εἰμεθα πάντες εὐ-
γνώμονες διὰ τὸ δῶρον τοῦτο
τῆς Θεῆας Προνοίας, διὰ τῆς
χρήσεως τοῦ ὁποῖου τσαυτὰ
καὶ τηλικαῦτα ἀπολαμβάνο-
μεν ἀγαθὰ.

Εἰκὼν 3.

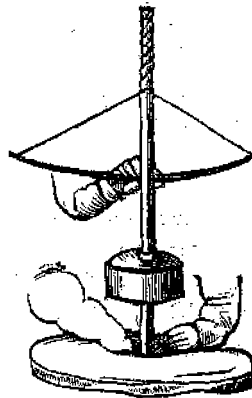
Εἰκὼν 4.

Εἰκὼν 5.

Εἰκὼν 6.

Εἰκὼν 7.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

(ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Νεστορίδου)
[Ἴδε προηγ. ἀριθ.]

ΠΕΡΣΕΥΣ

Ὁ Περσεὺς ἦτο υἱὸς τῆς Δανάης καὶ ἔγγο-

νος τοῦ Ἀκρίσιου βασιλέως τοῦ Ἄργους. Ὁ
Ἀκρίσιος νομίζων, ὅτι δύναται νὰ προλάβῃ τὴν
πρόρρησιν τοῦ μανταίου, τὸ ὁποῖον προείπεν
ὅτι θὰ φονευθῇ ἐξ υἱοῦ μέλλοντος νὰ γεννηθῇ
ἐκ τῆς Δανάης, ἐκλείσεν αὐτὴν ἐντὸς οἰκήμα-
τος χαλκίνου. Ἄλλ' ἡ Δανάη ἐγέννησεν ἐκ τοῦ

Διός μεταρροφθέντος εἰς ἄβυσσὴν βροχὴν τὸν Περσεύην. αὐτὴ δὲ μαθὼν ὁ Ἀχρίσιος ἔθηκε τὴν Δανάην τὸ βρέφος ἐπὶ πλοιαρίου καὶ ἐξέθηκεν εἰς τὴν θάλασσαν. Τὰ κύματα ἔφερον τὸ πλοῖον εἰς τὴν νῆσον Σέριφον. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σέριφου Πολυδέκτης ὑπεδέχθη τοὺς ἐν τῷ πλοιαρίῳ καὶ παρέσχεν εἰς τὴν Δανάην πᾶσαν περιποίησιν.

Ὅταν ὁ Περσεύς ἠλικιωθῆ, ὁ Πολυδέκτης, ὅστις ἐφοβείτο αὐτὴν, θέλων νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ, συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ, ὅπως τῷ φέρῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης, ἐλπίζων ὅτι ὁ Περσεύς δὲν θὰ ἐπέστρεφεν.

Ὁ Περσεύς πρὶν ἢ ἀπέλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Γοργόνων καὶ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἔλαβε παρὰ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ τὰ πτερωτὰ πέδιλά του, τ. ἔ. πλοῖον ταχύπλου, παρὰ δὲ τοῦ Πλούτωνος περικεφαλαίαν, διὰ τῆς ὁποίας καθίστατο ἀόρατος, τ. ἔ. ἐφόλαξε μυστικὴν τὴν ἐπιχείρησιν, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἀσπίδα, τ. ἔ. τὴν φρόνησιν. Οὕτως ὠχυρωμένος ὁ Περσεύς κατώρθωσε ν' ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης, ἐκ τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἵππος πτερωτός, ὁ γνωστός Πηγάσος. Ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου ἀναβάς ὁ Περσεύς καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης κατώρθωσε μεγάλα καὶ τεράστια πρῶτον ἀπελίθωσε τὴν Ἀτλαντα εἰς τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε φέρει τὸ ὄνομα του' δεῦτερον ἐφίνευσε τὸ τρομερὸν κῆτος, τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ καταφάγῃ τὴν Ἀνδρομέδαν' τρίτον ἀπελίθωσεν ὄλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ πατρὸς τῆς Ἀνδρομέδας, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα' καὶ τελευταῖον ἀπελίθωσε τὸν Πρωτόν τὸν ἀδελφὸν τοῦ πάππου του καὶ τὸν βασιλέα τῆς Σέριφου Πολυδέκτην ὕβριστικῶς προσφερόμενον εἰς τὴν μητέρα του.

Ἄλλ' ὅμως ὁ Περσεύς ἀκουσίως ἐξεπλήρωσε τὴν προφητείαν τοῦ μαντείου. Ἐν Θεσσαλίᾳ ὅπου κατέρυγεν ὁ πάππος του Ἀχρίσιος, ἐτελοῦντο ἀγῶνες ἐπιτάφιοι εἰς μνήμην τοῦ βασιλέως τῆς Λαρίσης. Ὁ δίσκος, ὃν ἔρριψεν ὁ Περσεύς, ἐκτύπησε τὸν Ἀχρίσιον εἰς τὸν πόδα, καὶ τὸν ἐφόνησεν.

Ὁ Περσεύς παρίσταται ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης. Τὴν εἰκόνα αὐτοῦ θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουλίου.

ΤΑ ΡΟΔΟΧΡΟΑ ΔΙΟΗΤΡΑ

«Μητέρα, μητέρα, κότταζε τί μὲ ἔδωκεν ὁ θεός,» εἶπε

ποτε μικρὸν τε παιδίον πρὸς τὴν μητέρα του.

«Τί εἶναι τέκνον μου;» ἀπερώτησεν ἡ μήτηρ.
 «Ἐνὰ ζευγάρη κόκκινα γυαλιὰ, ποῦ κάμνον ἔλα τὰ πράγματα κόκκινα ἴσως ἐπὶ τὰ φύλλα, τὰ σπῆττα, τὸν ὄρανον, τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ, τὰ φορέματά μας καὶ τὰ μᾶτια σου ἀκόμα ποῦ εἶναι γαλανὰ φαίνονται κόκκινα τὰ ὄρατα;»

«Μάλιστα τέκνον μου, εἶναι ὄρατα, ἀλλὰ ἔλα νὰ σοῦ δείξω καὶ πᾶς νὰ ὠφελῆθῃς ἀπὸ τὰ γυαλιὰ αὐτὰ καὶ νὰ εὐχαριστήσῃς, ὅταν τὰ μεταχειρίζῃσαι νὰ ἐνθυμῆσαι πάντοτε, ὅτι ἔλα τὰ γυαλιὰ ὁμοιάζουν μὲ τὰς διαθέσεις σου, ὅτι ὅταν ἔχῃς καλὴν διάθεσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἔλα τὰ πράγματα θὰ σοῦ φαίνονται καλὰ, καὶ ὅταν ἔχῃς κακὴν διάθεσιν, ἔλα θὰ σοῦ φαίνονται κακὰ καὶ μαῦρα, καθὼς ὅταν φορέσῃς μαῦρα γυαλιὰ θὰ σοῦ φαίνωνται μαῦρα» προσπάθει λοιπὸν νὰ ἦσαι πάντοτε εἰς καλὴν διάθεσιν, διὰ νὰ ἦσαι εὐχαριστημένος καὶ νὰ εὐχαριστῆς καὶ τοὺς ἄλλους.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Βρωτόν εἶμι καὶ ἄβρωτον μετρίως ἀγαπᾶμαι,
 Τέκνον φερρὸν ἐκ μὴ στεργᾶς μητρός ἐγὼ γεννώμαι,
 Αὐτὴν πλὴν τὴν μητέρα μου δὲν τυχὸν ἐγγίσσω
 Ἢ καὶ μὲ συγγενὴ τινὰ αὐτῆς συγκοινωνήσω
 Φθίρομαι φεῦ! κατὰ μικρὸν καὶ τὴν μορφήν μου χάνω
 Κι εἰς τὸ ἐξῆς οὐδέποτε αὐτὴν ἀναλαμβάνω.
 Τὸ πρῶτον τῶν στοιχείων μου ἂν ἀφαιρήσῃς ἔλας
 Γεννᾶται μοι ἐχθρὸς σκληρὸς καὶ μὲ νικᾷ εὐκόλως
 Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ τὸ κράνος ἂν σηκώσῃς
 Ἀσήμενόν τι μῦθον κατήντησα τῆς γλώσσης.

Γ. Δ.

—θ—

Λόγος τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἀπριλίου
 Αἰνιγματος.

ΚΑΡΠΑΘΟΣ, ΑΡΗΑ, ΠΑΘΟΣ, ΑΘΩΣ, ΘΩΣ.

Τὸ ἔλασάν ἐξ Ἀθηνῶν μὲν οἱ Α. Γ. Πλαπούτας, Π. Ῥόδιος, Ἐλένη Σ. Σκουμποῦρη καὶ Θεοδώρα Σ. Μαγκάκη. Ἐκ Πατρῶν Ἀγγελικὴ Σισώφου, Ἠλίας Π. Καλαμογῶργος, Γ. Ν. Χαϊδόπουλος, καὶ Π. Γ. Μαλεβίτης. Ἐκ Κ(η)πέως ἡ Μαρία Δραγάτου. Ἐκ Σάμου ὁ Ἀλέξ. Σφοῖνης. Ἐξ Ἀμφίσης ὁ Κ. Βυθούλας καὶ ἐκ Θήρας ὁ Ἄντ. Βαΐλας.

Λόγος τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Μαΐου
 Αἰνιγματος.

ΧΡΗΜΑΤΑ, ΧΡΗ, ΜΑ, ΤΑ.

Τὸ ἔλασαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Μ. Σκαλιστήρης, Γ. Παπαζῆς, Γ. Α. Γρηγοριάδης. Ἐκ Πατρῶν οἱ Γ. Σκαλιώνας, Ἄνδ. Θ. Ἰωαννίδης, καὶ Θ. Πετρελάς. Ἐκ Κερκύρας Ἐλένη Λούτσια. Ἐκ Σύρου ὁ Θ. Μ. Μαρκίδης, καὶ Γ. Ἀμσιδάκης. Ἐξ Ἰθάκης ἡ Τερψυχὴ Κ. Δρακούλη. Ἐκ Θήρας ὁ Ν. Β. Σαλιβέρης. Ἐκ Κεφαλληνίας ὁ Σπ. Γ. Μελεδίνης. Ἐκ Κύπρου ὁ Νήφων Θωμόπουλος, καὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ Στέφανος Σκυλίτσος.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποία εἶναι ἡ πρώτη προσοχὴ ἢ ἀναφερομένη ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ;
- 2) Ποία εἶναι ἡ ἐκτενεστάτη προσοχὴ ἐν τῇ Γραφῇ;
- 3) Τίνος ὄνομα μετεβλήθη διότι ἔσχεν ἐπιρροὴν παρὰ τῷ Θεῷ ἐν προσοχῇ;